

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 236/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 martie 2012

privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) În punctul culminant al crizei financiare, în septembrie 2008, autoritățile competente din mai multe state membre, dar și autoritățile de supraveghere din țări terțe, precum Statele Unite ale Americii și Japonia, au adoptat măsuri de urgență pentru restricționarea sau interzicerea vânzării în lipsă a anumitor sau chiar a tuturor instrumentelor financiare. Raționamentul din spatele acestor decizii a fost că, în vremuri de instabilitate financiară mare, vânzarea în lipsă ar putea agrava declinul periculos al prețului acțiunilor, în special al acțiunilor instituțiilor financiare, punând astfel în pericol viabilitatea acestora și creând riscuri sistemice. Măsurile adoptate de statele membre au fost foarte diferite, deoarece în Uniune lipsește un cadru normativ comun care să reglementeze problemele legate de vânzarea în lipsă.

⁽¹⁾ JO C 91, 23.3.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 34.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 februarie 2012.

(2) Prin urmare, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne și a îmbunătăți condițiile acestei funcționări, în special în ceea ce privește piețele financiare, și pentru a asigura o protecție ridicată consumatorilor și investitorilor, se impune stabilirea unui cadru normativ comun referitor la cerințele și competențele legate de vânzarea în lipsă și swapuri pe riscul de credit și asigurarea unei mai bune coordonări și a unei coerențe sporite între statele membre în situațiile excepționale în care trebuie luate măsuri. Se impune armonizarea normelor privind desfășurarea vânzărilor în lipsă și anumite aspecte privind swapurile pe riscul de credit, în vederea împiedicării apariției unor obstacole în calea funcționării adecvate a pieței interne, întrucât, în caz contrar, există probabilitatea ca statele membre să continue să adopte măsuri divergente.

(3) Este oportun și necesar ca normele respective să ia forma unui regulament, pentru a garanta aplicarea în mod uniform pe tot teritoriul Uniunii a dispozițiilor care impun în mod direct operatorilor privați obligația de a notifica și de a publica pozițiile scurte nete pentru anumite instrumente și vânzările în lipsă fără acoperire. De asemenea, regulamentul este necesar pentru a conferi Autorității europene de supraveghere (Autoritatea pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, competențele necesare pentru a putea coordona măsurile luate de autoritățile competente și pentru a lua ea însăși măsuri.

(4) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie cât mai extins pentru a oferi un cadru normativ preventiv care să fie utilizat în situații speciale. Cadrul respectiv ar trebui să reglementeze toate instrumentele financiare, oferind însă un răspuns proporțional la riscurile pe care le poate comporta vânzarea în lipsă a diverselor instrumente financiare. Prin urmare, autoritățile competente și AEVMP ar trebui să fie abilitate numai în

⁽⁴⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

situații excepționale să ia măsuri referitoare la toate tipurile de instrumente financiare, în afară de măsurile permanente care se aplică doar anumitor tipuri de instrumente care prezintă riscuri clar identificate care trebuie abordate.

- (5) Pentru a pune capăt situației actuale de fragmentare în care unele state membre au luat măsuri foarte diferite și pentru a limita posibilitatea adoptării unor măsuri divergente de către autoritățile competente, este important ca riscurile potențiale ale vânzării în lipsă și a swapurilor pe riscul de credit să fie tratate în mod armonizat. Dispozițiile regulamentului trebuie să ofere soluții pentru riscurile identificate fără a suprima în mod nejustificat beneficiile vânzării în lipsă raportat la calitatea și eficiența piețelor. Deși în anumite situații ar putea avea efecte negative, în condiții normale de piață vânzarea în lipsă deține un rol important în asigurarea funcționării adecvate a piețelor financiare, în special în contextul lichidității pieței și al formării eficiente a prețurilor.
- (6) Trimiterile din prezentul regulament la persoane fizice și juridice ar trebui să includă asociațiile de întreprinderi înregistrate fără personalitate juridică.
- (7) O mai mare transparență în raport cu pozițiile scurte nete importante pe anumite instrumente financiare ar fi atât în beneficiul autorităților de reglementare, cât și al participanților pe piață. Pentru societățile ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare în locuri de tranzacționare din Uniune ar trebui să fie introdus un model de transparență pe două niveluri care să asigure o mai mare transparență a pozițiilor scurte nete importante pe acțiuni, la nivelul corespunzător. Începând de la un prag minim, pozițiile ar trebui notificate privat autorităților de reglementare în cauză pentru a le permite să monitorizeze și, dacă se impune aceasta, să analizeze vânzările în lipsă care ar putea duce la apariția unor riscuri sistemice, ar putea fi abuzive sau ar putea genera piețe dezordonate; de la un prag superior, pozițiile ar trebui făcute publice pe piață pentru a oferi informații utile celorlalți participanți pe piață referitoare la pozițiile scurte individuale importante pe acțiuni.
- (8) Ar trebui să se introducă obligația de a notifica autoritățile de reglementare a pozițiilor scurte nete importante referitoare la datoria suverană, întrucât aceste notificări vor oferi autorităților de reglementare informații importante care să le sprijine în demersul de a verifica dacă astfel de poziții produc riscuri sistemice sau sunt utilizate în scopuri abuzive. Respectiva obligație ar trebui să privească numai notificarea privată a informațiilor către autoritățile de reglementare, deoarece publicarea unor astfel de informații pe piață ar putea avea efecte nedorite asupra piețelor datoriei suverane, care se confruntă deja cu probleme de lichiditate.
- (9) Obligațiile privind notificarea în ceea ce privește datoria suverană ar trebui să se aplice titlurilor de creanță emise de un stat membru și de Uniune, inclusiv de Banca Europeană de Investiții, de serviciul guvernamental dintr-un stat membru, de o agenție, de un vehicul investițional special sau de o instituție financiară internațională constituită de două sau mai multe state membre care emit astfel de instrumente financiare în numele unui stat membru sau în numele mai multor state membre, cum este cazul Fondului european de stabilitate financiară sau viitorul mecanism european de stabilitate. În cazul statelor membre federale, obligațiile de notificare ar trebui să se aplice, de asemenea, titlurilor de creanță emise de către unul dintre membrii federației. Cu toate acestea, respectivele obligații nu ar trebui să se aplice altor organisme regionale sau locale sau organismelor cvasipublice ale unui stat membru care emit titluri de creanță. Obiectivul titlurilor de creanță emise de Uniune este acela de a furniza statelor membre asistență pentru balanța de plăți sau sprijin pentru stabilitatea financiară ori de a furniza țărilor terțe asistență macrofinanciară.
- (10) Pentru a asigura transparență exhaustivă și eficace, este important ca obligațiile de notificare să acopere nu doar pozițiile scurte obținute prin tranzacționarea acțiunilor sau a datoriei suverane în locuri de tranzacționare, ci și pozițiile scurte create prin tranzacționarea în afara locurilor de tranzacționare și pozițiile scurte nete obținute prin utilizarea instrumentelor derivate, cum ar fi opțiunile, futures, instrumentele bazate pe indici, contractele pentru diferență și spread bettingul pe acțiuni sau pe titluri de creanță suverană.
- (11) Pentru a fi util autorităților de reglementare și piețelor, regimul de transparență ar trebui să furnizeze informații complete și exacte cu privire la pozițiile persoanei fizice sau juridice. Mai exact, informațiile furnizate autorității de reglementare sau pieței trebuie să țină seama atât de pozițiile scurte, cât și de cele lungi, astfel încât să se furnizeze informații utile referitoare la poziția netă pe acțiuni, datorie suverană și swapuri pe riscul de credit a persoanei fizice sau juridice.
- (12) În calculul pozițiilor scurte sau lungi ar trebui să se includă și beneficiile economice pe care o persoană fizică sau juridică le obține în raport cu acțiunile emise ale unei societăți sau cu datoria suverană emisă a unui stat membru sau a Uniunii Europene. Mai precis, trebuie incluse beneficiile economice obținute direct sau indirect prin utilizarea instrumentelor derivate precum opțiunile, futures, contractele pentru diferență și spread bettingul pe acțiuni sau datorie suverană, precum și a indicilor, coșurilor de instrumente financiare și fondurilor tranzacționate la bursă. În cazul pozițiilor pe datoria suverană, trebuie să se țină seama și de swapurile pe riscul de credit al emitenților de datorie suverană.

- (13) Pe lângă regimul de transparență prevăzut în prezentul regulament, Comisia ar trebui să aprecieze, în contextul revizuirii de către aceasta a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾, relevanța includerii de către firmele de investiții a informațiilor legate de vânzările în lipsă în rapoartele de tranzacționare adresate autorităților competente relevante, prin care acestea ar oferi informații suplimentare utile care să le permită autorităților competente să monitorizeze evoluția volumului vânzărilor în lipsă.
- (14) Cumpărarea unor swapuri pe riscul de credit fără a deține o poziție lungă pe datoria suverană sau active, un portofoliu de active, obligații financiare sau contracte financiare a căror valoare să fie corelată cu valoarea datoriei suverane, care stau la baza swapului, poate fi considerată, din punct de vedere economic, echivalentă unei poziții scurte pentru respectivul titlu de creanță. Prin urmare, calculul poziției scurte nete în legătură cu datoria suverană trebuie să includă swapurile pe riscul de credit raportate la o obligație a unui emitent de datorie suverană. Pozițiile pe swapuri pe riscul de credit ar trebui luate în considerare atât atunci când se determină dacă o persoană fizică sau juridică are o poziție scurtă netă importantă în raport cu datoria suverană, care trebuie notificată autorităților competente, cât și, atunci când o autoritate competentă suspendă restricțiile la tranzacțiile cu swapuri pe riscul de credit fără acoperire, atunci când se determină o poziție descoperită importantă pe un swap pe riscul de credit în raport cu un emitent de datorie suverană, poziție ce trebuie notificată autorităților competente.
- (15) Pentru a permite monitorizarea continuă a pozițiilor, regimul de transparență ar trebui să includă și obligația de a notifica sau publica informații atunci când modificarea unei poziții scurte nete implică o creștere superioară sau o scădere inferioară anumitor praguri.
- (16) Pentru a produce efectele dorite, regimul de transparență trebuie să se aplice indiferent de localizarea persoanei fizice sau juridice, chiar dacă aceasta se află într-o țară terță, în cazul în care persoana respectivă deține o poziție scurtă netă semnificativă pe o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare din Uniune sau o poziție scurtă netă pe datoria suverană emisă de un stat membru sau de Uniune.
- (17) Definiția unei vânzări în lipsă nu ar trebui să includă contractele de report între două părți în cadrul cărora o parte îi vinde celeilalte părți un instrument financiar la un preț specificat, cu angajamentul de a răscumpăra ulterior instrumentul financiar la un alt preț specificat sau un contract derivat prin care se convine ca instrumentele financiare să fie vândute ulterior la un preț specificat. De asemenea, definiția nu ar trebui să includă un transfer de instrumente financiare în temeiul unui acord de împrumut de instrumente financiare.
- (18) Se consideră uneori că vânzarea în lipsă a acțiunilor și a datoriei suverane fără acoperire poate avea ca efect sporirea riscurilor potențiale de nedecontare a tranzacției, precum și creșterea volatilității. Este oportun să se aplice acestor riscuri restricții proporționale aplicabile vânzării în lipsă fără acoperire a acestor instrumente, în vederea reducerii lor. Restricțiile detaliate ar trebui să țină seama de diversele acorduri utilizate în prezent în cadrul tranzacțiilor de vânzare în lipsă fără acoperire. Printre acestea se numără un contract de report separat pe baza căruia persoana care efectuează vânzarea în lipsă a unui instrument financiar răscumpără un instrument financiar echivalent în timp util pentru a permite decontarea tranzacției de vânzare în lipsă, precum și contractele de garanție, în cazul în care beneficiarul garanției poate utiliza instrumentul financiar pentru decontarea tranzacției de vânzare în lipsă. Printre alte exemple se numără: emisiunile (oferirea) de drepturi de subscriere din partea societăților către acționarii existenți, fondurile comune de împrumut (*lending pools*) și mecanismele de report furnizate, de exemplu, de locurile de tranzacționare, sistemele de compensare sau băncile centrale.
- (19) În ceea ce privește vânzarea în lipsă fără acoperire a acțiunilor, persoana fizică sau juridică trebuie să fi încheiat un acord cu o terță parte prin care respectiva parte terță confirmă că acțiunile au fost localizate și că poate pune la dispoziție acțiunile pentru a efectua decontarea la scadență. Pentru a confirma acest lucru, este necesar să se bazeze pe măsuri adoptate în raport cu respectiva parte terță, astfel încât persoana fizică sau juridică să aibă motive rezonabile de a considera că decontarea se poate efectua la scadență. Respectivele măsuri includ alocarea de către partea terță a acțiunilor spre a fi împrumutate sau cumpărate, astfel încât decontarea să se poată efectua la scadență. În ceea ce privește vânzările în lipsă care urmează a fi acoperite prin cumpărarea acțiunilor în cursul aceleiași zile, aceste măsuri includ confirmarea de către partea terță a faptului că aceasta consideră că acțiunile pot fi împrumutate sau cumpărate cu ușurință. AEVMP ar trebui să țină seama de lichiditatea acțiunilor, în special volumul tranzacțiilor cu acțiunile respective și ușurința cu care poate avea loc cumpărarea, vânzarea și împrumutul acestora cu efecte minime asupra pieței, cu scopul de a stabili ce măsuri sunt necesare pentru a putea considera în mod rezonabil că decontarea se poate efectua la scadență.
- (20) În ceea ce privește vânzarea în lipsă fără acoperire a datoriei suverane, faptul că o vânzare în lipsă va fi acoperită prin cumpărarea datoriei suverane în cursul aceleiași zile poate fi considerat un exemplu privind existența unor motive rezonabile pentru a considera că decontarea se poate efectua la scadență.
- (21) Swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane ar trebui să aibă la bază principiul interesului asigurabil, recunoscându-se totodată faptul că pot exista și alte interese legate de un emitent de datorie suverană decât deținerea de obligațiuni. Astfel de interese includ acoperirea împotriva riscului ca emitentul de datorie suverană să nu își îndeplinească obligațiile, în cazul în

(¹) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

care persoana fizică sau juridică deține o poziție lungă pe datoria suverană a respectivului emitent, sau acoperirea împotriva riscului scăderii valorii datoriei suverane, în cazul în care persoana fizică sau juridică deține active sau pasive aferente unor entități din sectorul privat sau public din statul membru în cauză, a căror valoare este corelată cu valoarea datoriei suverane. Aceste active ar trebui să includă contractele financiare, un portofoliu de active sau de obligații financiare, precum și tranzacțiile cu swapuri pe rata dobânzii sau swapuri valutare, în legătură cu care swapul pe riscul de credit al datoriei suverane este utilizat drept instrument de gestionare a riscului de contraparte pentru acoperirea riscului expunerii asociat contractelor financiare și de comerț exterior. Nicio poziție sau portofoliu de poziții utilizate în contextul acoperirii expunerii la riscurile asociate datoriei suverane nu ar trebui considerate drept poziții neacoperite în raport cu un swap pe riscul de credit al datoriei suverane. Aceasta include orice expuneri la administrația centrală, regională și locală, la entitățile din sectorul public sau orice expunere garantată de oricare dintre entitățile menționate. În plus, ar trebui să fie incluse și expunerile la entitățile din sectorul privat stabilite în statul membru respectiv. În acest context, ar trebui să se considere că toate expunerile includ creditele, riscul de credit al contrapărții (inclusiv expunerea potențială care apare când această expunere necesită un capital de reglementare), creanțele și garanțiile. În această categorie se includ, de asemenea, expunerile indirecte la oricare dintre entitățile menționate, care pot să apară, printre altele, ca urmare a expunerii la indici, fonduri sau vehicule investiționale speciale.

- (22) Întrucât efectuarea unui swap pe riscul de credit al datoriei suverane fără expunerea subiacentă la riscul scăderii valorii titlului de creanță suverană ar putea avea un impact negativ asupra stabilității piețelor datoriei suverane, ar trebui să se interzică persoanelor fizice sau juridice să își asume astfel de poziții ca urmare a efectuării de swapuri pe riscul de credit fără acoperire. Totuși, la apariția primelor semnale care indică o funcționare necorespunzătoare a pieței datoriei suverane, autoritatea competentă ar trebui să aibă capacitatea de a suspenda temporar această restricție. Suspendarea în cauză trebuie să se întemeieze pe convingerea autorității competente formulată în baza unor elemente obiective rezultate în urma analizei indicatorilor prevăzuți în prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să fie împuternicite să utilizeze și alți indicatori suplimentari.
- (23) De asemenea, este oportună includerea unor obligații pentru contrapărțile centrale referitoare la procedurile de cumpărare impusă de instrumente financiare (*buy-in*) și amenziile pentru nedecontarea tranzacțiilor cu acțiuni. Procedurile de cumpărare impusă și prevederile în caz de decontare întârziată ar trebui să stabilească niște reguli de bază în materie de disciplină în cadrul decontării. Procedurile de cumpărare impusă de instrumente financiare și de sancționare ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a permite contrapărții centrale responsabile cu aplicarea

acestor proceduri să se poată baza pe un alt participant la piață care să efectueze procedura de cumpărare impusă sau să aplice amenda. Cu toate acestea, funcționarea adecvată a piețelor financiare este esențială pentru abordarea unor aspecte mai ample ale disciplinei din cadrul decontării printr-o propunere legislativă orizontală.

- (24) Măsurile referitoare la datoria suverană și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane, inclusiv transparența sporită și restricțiile asupra vânzărilor în lipsă fără acoperire, trebuie să impună cerințe proporționale care, în același timp, să permită evitarea efectelor nefavorabile asupra lichidității piețelor obligațiunilor suverane și piețelor de report pentru obligațiunile suverane.
- (25) Acțiunile sunt din ce în ce mai frecvent admise la tranzacționare în diversele locuri de tranzacționare din Uniune și din țări terțe. Numeroase companii mari, cu sediul într-o țară terță, dețin acțiuni admise la tranzacționare și în locuri de tranzacționare din Uniunea Europeană. Din motive de eficiență, atunci când principalul loc de tranzacționare al anumitor instrumente financiare se află într-o țară terță, este oportună derogarea de la anumite obligații de notificare și publicare în ce privește respectivele instrumente.
- (26) Activitățile de formare a pieței joacă un rol esențial în asigurarea lichidității piețelor europene, iar formatorii de piață trebuie să dețină poziții scurte pentru a îndeplini acest rol. Impunerea de obligații acestor tipuri de activități ar putea compromite în mod serios capacitatea lor de a asigura lichiditatea, cu importante repercusiuni negative asupra eficienței piețelor Uniunii. În plus, se poate presupune că formatorii de piață ar deține poziții scurte importante doar pe perioade foarte scurte. Prin urmare, este oportună exonerarea persoanelor fizice sau juridice implicate în astfel de acțiuni de obligații care ar putea compromite capacitatea lor de a exercita o asemenea funcție, afectând astfel în mod negativ piețele Uniunii. Pentru ca aceste cerințe să se aplice și entităților echivalente din țări terțe, este necesar să se evalueze echivalența piețelor din aceste țări. Derogarea ar trebui să se aplice diverselor tipuri de activități de pe piață, dar nu și tranzacțiilor în cont propriu. Este, de asemenea, oportună exonerarea anumitor operațiuni de pe piața primară, precum cele legate de datoria suverană și mecanismele de stabilizare, deoarece este vorba despre activități importante care sprijină funcționarea eficientă a piețelor. Autoritățile competente trebuie informate în legătură cu utilizarea derogărilor și trebuie să aibă dreptul de a interzice unei persoane fizice sau juridice utilizarea acestora, în cazul în care nu sunt îndeplinite criteriile stabilite. De asemenea, autoritățile competente trebuie să aibă posibilitatea de a cere informații de la persoanele fizice sau juridice pentru a monitoriza utilizarea derogării.

- (27) În cazul unor evoluții nefavorabile care constituie o amenințare serioasă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței într-un stat membru sau în Uniune, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de intervenție pentru a cere o mai mare transparență, pentru a impune restricții asupra vânzării în lipsă, a swapurilor pe riscul de credit sau a altor tranzacții cu scopul de a preveni scăderea necontrolată a prețului unui instrument financiar. Astfel de măsuri se pot dovedi necesare datorită unor evenimente sau evoluții nefavorabile, aici fiind vorba nu doar de evenimente financiare sau economice, ci și de calamități naturale sau acte teroriste, de exemplu. În plus, anumite evenimente sau evoluții nefavorabile ar putea să apară într-un singur stat membru, fără a avea implicații transfrontaliere. Aceste drepturi trebuie să fie destul de flexibile pentru a permite autorităților competente să facă față unei serii de situații excepționale. Atunci când iau astfel de măsuri, autoritățile competente ar trebui să țină seama în mod adecvat de principiul proporționalității.
- (28) Întrucât prezentul regulament abordează doar restricțiile asupra vânzării în lipsă și asupra swapurilor pe riscul de credit cu scopul de a preveni scăderea necontrolată a prețului unui instrument financiar, este mai oportun să se abordeze necesitatea unor alte tipuri de restricții, cum ar fi limitări ale pozițiilor deținute sau restricții asupra produselor, care pot crea motive serioase de îngrijorare în legătură cu protecția investitorilor, în contextul revizuirii de către Comisie a Directivei 2004/39/CE.
- (29) Deși autoritățile competente sunt de regulă cel mai bine plasate pentru a monitoriza condițiile de pe piață și a reacționa primele la un eveniment sau o evoluție nefavorabilă, hotărând dacă a apărut o amenințare serioasă la adresa stabilității financiare sau a încrederii în piață și dacă sunt necesare măsuri pentru corectarea unei astfel de situații, drepturile în acest sens, precum și condițiile și procedurile de utilizarea a acestora ar trebui armonizate cât mai mult cu putință.
- (30) În cazul unei scăderi importante a prețului unui instrument financiar într-un loc de tranzacționare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a restricționa temporar vânzarea în lipsă a instrumentului respectiv în acel loc aflat în jurisdicția lor sau de a solicita AEVMP o astfel de restricționare în alte jurisdicții, pentru a putea interveni rapid atunci când este necesar și pentru o perioadă scurtă pentru a împiedica o scădere necontrolată a prețului instrumentului în cauză. Autoritatea competentă ar trebui să fie obligată să notifice AEVMP orice astfel de decizie, astfel încât AEVMP să poată informa imediat autoritățile competente ale celorlalte state membre cu locuri de tranzacționare unde se tranzacționează același instrument, să coordoneze luarea unor astfel de măsuri de respectivele state membre și, dacă este necesar, să le acorde sprijin pentru convenirea unui acord sau să ia ea însăși o decizie, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (31) În cazul în care evoluțiile sau evenimentele nefavorabile depășesc granițele unui singur stat membru sau au alte implicații transfrontaliere, de exemplu dacă un instrument financiar este admis la tranzacționare în locuri diferite de tranzacționare din mai multe state membre, consultarea și cooperarea strânsă între autoritățile competente sunt esențiale. AEVMP ar trebui să aibă un rol central de coordonare în astfel de situații și ar trebui să încerce să asigure coerența între autoritățile competente. Componenta AEVMP, în care se regăsesc și reprezentanții autorităților competente, o va ajuta să își îndeplinească un asemenea rol. De asemenea, în cazul în care au interesul să intervină, autoritățile competente ar trebui să fie competente să adopte măsuri.
- (32) Pe lângă coordonarea măsurilor autorităților competente, AEVMP ar trebui să se asigure că autoritățile competente iau măsuri doar atunci când sunt necesare și proporționale. AEVMP ar trebui să poată să formuleze avize la adresa autorităților competente referitoare la utilizarea drepturilor de intervenție.
- (33) Deși de cele mai multe ori autoritățile competente vor fi cel mai bine plasate pentru a reacționa rapid la evenimente sau evoluții nefavorabile, AEVMP ar trebui să fie abilitată să ia măsuri în cazul în care vânzarea în lipsă și alte activități conexe amenință funcționarea normală și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune, în cazul în care există implicații transfrontaliere, iar autoritățile competente nu au luat suficiente măsuri pentru a remedia situația. AEVMP ar trebui să consulte Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic⁽¹⁾, în cazul în care este posibil, precum și alte autorități implicate, în cazul în care o astfel de măsură ar putea afecta și alte sectoare în afara piețelor financiare, cum ar fi instrumentele derivate pe mărfuri care sunt utilizate pentru acoperirea pozițiilor fizice împotriva riscurilor.
- (34) Competențele conferite AEVMP în cadrul prezentului regulament de a restricționa, în situații excepționale, vânzarea în lipsă și alte activități conexe sunt conforme cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Competențele respective nu ar trebui să aducă atingere competențelor AEVMP în situații de urgență în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Mai precis, AEVMP ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsuri sau decizii individuale la adresa participanților pe piețele financiare în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 1.

- (35) Trimiterile în prezentul regulament la articolele 18 și 38 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 sunt de natură declarativă. Respectivele articole se aplică chiar și în absența unor astfel de trimiteri.
- (36) Competențele de intervenție ale autorităților competente și ale AEVMP pentru a restricționa vânzarea în lipsă, swapurile pe riscul de credit și alte tranzacții ar trebui să aibă numai un caracter temporar și să se exercite numai pe perioada prevăzută și în măsura necesară pentru a răspunde unei amenințări precise.
- (37) Datorită riscurilor specifice care pot apărea în urma utilizării swapurilor pe riscul de credit, astfel de tranzacții trebuie monitorizate îndeaproape de către autoritățile competente. Mai precis, acestea ar trebui, în situații excepționale, să fie abilitate să solicite de la persoanele fizice sau juridice care desfășoară astfel de tranzacții informații în legătură cu motivele derulării tranzacției.
- (38) AEVMP ar trebui să dispună de competența de a investiga probleme sau practici legate de vânzarea în lipsă sau de utilizarea swapurilor pe riscul de credit pentru a evalua dacă acestea ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței. Atunci când desfășoară asemenea investigații, AEVMP trebuie să publice un raport în care să își prezinte concluziile.
- (39) Deoarece anumite dispoziții din prezentul regulament se aplică unor persoane fizice sau juridice sau unor acțiuni din țări terțe, este necesar ca în anumite situații autoritățile competente să coopereze cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să încheie înțelegeri cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. AEVMP ar trebui să coordoneze încheierea unor astfel de înțelegeri de cooperare și schimbul de informații provenind din țări terțe între autoritățile competente.
- (40) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut la articolul 16 din TFUE și la articolul 8 din Cartă. Transparența cu privire la pozițiile scurte nete importante, inclusiv publicarea acestora, dacă pozițiile depășesc un anumit prag, în cazurile prevăzute de prezentul regulament, se impune din motive de stabilitate a pieței financiare și de protecție a investitorilor. Această transparență le va permite autorităților de reglementare să monitorizeze utilizarea vânzării în lipsă în contextul unor strategii abuzive și implicațiile vânzării în lipsă asupra funcționării adecvate a piețelor. În plus, transparența ar putea ajuta la reducerea asimetriei informaționale, garantând informarea corespunzătoare a tuturor participanților pe piață în legătură cu măsura în care vânzarea în lipsă afectează prețurile. Schimbul sau transmiterea de informații între autoritățile competente ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor personale prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾. Schimbul sau transmiterea de informații de către AEVMP ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor personale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽²⁾, regulament care trebuie să se aplice în întregime în sensul prezentului regulament.
- (41) Ținând seama de principiile prevăzute în Comunicarea Comisiei privind consolidarea regimului sancțiunilor în sectorul serviciilor financiare și de actele juridice ale Uniunii adoptate în urma respectivei comunicări, statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor și al măsurilor administrative aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și să asigure aplicarea acestora. Respectivele sancțiuni și măsuri administrative ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive. Acestea ar trebui să se bazeze pe orientările adoptate de AEVMP pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare.
- (42) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele de executare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽³⁾. Comisia ar trebui să informeze periodic Parlamentul European privind progresul înregistrat în ceea ce privește deciziile menite să stabilească echivalența cadrelor juridice și de supraveghere ale țărilor terțe cu cerințele prezentului regulament.
- (43) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește calcularea pozițiilor scurte, atunci când o persoană fizică sau juridică deține o poziție descoperită pe un swap pe riscul de credit, notificarea sau publicarea pragurilor și explicitarea criteriilor și factorilor necesari pentru a determina cazurile în care un eveniment sau o evoluție nefavorabilă reprezintă o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței într-un stat membru sau în Uniunea Europeană. Este deosebit de important ca în cadrul activității sale pregătitoare Comisia să desfășoare consultări, inclusiv la nivel de

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(2) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(3) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

experți ai instituțiilor, autorităților și agențiilor relevante, după caz. Comisia, în momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (44) Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să evalueze pertinenta pragurilor de notificare și publicare, punerea în aplicare a restricțiilor și a obligațiilor în ceea ce privește transparența pozițiilor scurte nete și oportunitatea impunerii altor restricții sau condiții pentru vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit.
- (45) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre, deși autoritățile competente sunt mai bine plasate pentru a monitoriza și a înțelege evoluțiile pieței, impactul general al aspectelor referitoare la vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit poate fi perceput în întregime doar la nivelul Uniunii Europene și, prin urmare, aceste obiective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta putând adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (46) Deoarece anumite state membre aplică deja restricții la vânzarea în lipsă și pentru că prezentul regulament prevede adoptarea în prealabil a unor acte delegate și standarde tehnice obligatorii în vederea aplicării sale practice, se impune să se prevadă o perioadă tranzitorie adecvată. Deoarece este imperioasă precizarea, înainte de 1 noiembrie 2012, a unor elemente-cheie nonesențiale care vor facilita respectarea de către participanții la piață a prezentului regulament și asigurarea punerii sale în aplicare de către autoritățile competente, este de asemenea necesar să se ofere Comisiei modalitățile de adoptare a standardelor tehnice și a actelor delegate anterior respectivei date,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică:
- (a) instrumentelor financiare în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) care sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare din Uniunea Europeană, inclusiv astfel de instrumente atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;
- (b) instrumentelor derivate menționate la punctele 4-10 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE care sunt

legate de un instrument financiar menționat la litera (a) sau de un emitent al unui astfel de instrument financiar, inclusiv astfel de instrumente derivate atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;

- (c) titlurilor de creanță emise de un stat membru sau de Uniunea Europeană și instrumentelor derivate menționate la punctele 4-10 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE care sunt legate de un asemenea titlu de creanță emis de un stat membru sau de Uniunea Europeană sau în care se face trimitere la un titlu de creanță.

- (2) Articolele 18, 20 și 23-30 se aplică tuturor instrumentelor financiare în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a).

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „instrument financiar” înseamnă un instrument dintre cele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;
- (b) „vânzare în lipsă” în raport cu o acțiune sau un titlu de creanță înseamnă orice vânzare a unei acțiuni sau a unui titlu de creanță pe care vânzătorul nu o/îl deține în momentul încheierii unui acord de vânzare, inclusiv o vânzare în cadrul căreia, în momentul încheierii acordului de vânzare, vânzătorul a împrumutat sau a convenit să împrumute acțiunea sau titlul de creanță în vederea livrării acesteia/acestui la decontarea tranzacției, fără a include:
- (i) vânzarea de către oricare dintre părți printr-un contract de report în cadrul căruia o parte a fost de acord să îi vândă celeilalte părți o valoare mobilă la un preț specificat, aceasta din urmă angajându-se să îi revândă valoarea mobilă la o dată ulterioară la un alt preț specificat;
- (ii) un transfer de valori mobiliare în temeiul unui acord de împrumut de valori mobiliare; sau
- (iii) angajarea într-un contract futures sau într-un alt contract derivat prin care se convine asupra vânzării unor valori mobiliare la un preț specificat la o dată ulterioară;
- (c) „swap pe riscul de credit” înseamnă un contract derivat în care o parte plătește o primă altei părți în schimbul unei plăți sau al altui beneficiu în cazul unui eveniment de credit care afectează o entitate de referință și în cazul oricărei alte situații de neîndeplinire a obligațiilor care privesc respectivul contract derivat care are un efect economic similar;
- (d) „emitent suveran” înseamnă oricare dintre următoarele entități care emit titluri de creanță:
- (i) Uniunea;

- (ii) un stat membru, inclusiv orice serviciu guvernamental, agenție sau vehicul investițional special al statului membru;
- (iii) în cazul unui stat membru federal, unul dintre membrii federației;
- (iv) un vehicul investițional special pentru mai multe state membre;
- (v) o instituție financiară internațională instituită de două sau mai multe state membre, al cărei obiectiv este să mobilizeze fondurile necesare și să ofere asistență financiară în beneficiul membrilor săi care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare; sau
- (vi) Banca Europeană de Investiții;
- (e) „swap pe riscul de credit al datoriei suverane” înseamnă un swap pe riscul de credit în care se efectuează o plată sau se plătește un alt beneficiu în cazul unui eveniment de credit sau al unei situații de neîndeplinire a obligațiilor legate de un emitent suveran;
- (f) „datorie suverană” înseamnă un titlu de creanță emis de un emitent suveran;
- (g) „datorie suverană emisă” înseamnă totalul datoriei suverane emise de un emitent suveran care nu a fost răscumpărată;
- (h) „capital social emis” în raport cu o societate înseamnă totalul acțiunilor ordinare și preferențiale emise de societatea respectivă, cu excepția titlurilor de creanță convertibile;
- (i) „stat membru de origine” înseamnă:
- (i) în ceea ce privește o firmă de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE, pe o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE, statul membru de origine în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2004/39/CE;
- (ii) în ceea ce privește o instituție de credit, statul membru de origine în sensul articolului 4 punctul 7 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾;
- (iii) în ceea ce privește o persoană juridică care nu este menționată la punctul (i) sau (ii), statul membru în care este situat sediul social al acesteia sau, în cazul în care aceasta nu deține un sediu social, statul membru în care este situat sediul central al acesteia;
- (iv) în ceea ce privește o persoană fizică, statul membru în care este situat sediul central al respectivei persoane sau, în cazul în care aceasta nu deține un sediu central, statul membru în care persoana respectivă își are domiciliul;
- (j) „autoritate competentă relevantă” înseamnă:
- (i) în raport cu datoria suverană a unui stat membru sau, în cazul unui stat membru federal, în raport cu datoria suverană a unui stat membru al federației sau cu un swap pe riscul de credite legat de un stat membru sau un stat membru al unei federații, autoritatea competentă a statului membru respectiv;
- (ii) în raport cu datoria suverană a Uniunii sau cu un swap pe riscul de credit legat de Uniune, autoritatea competentă din jurisdicția în care este situat departamentul care emite datoria;
- (iii) în raport cu datoria suverană a mai multor state membre care acționează prin intermediul unui vehicul investițional special sau cu un swap pe riscul de credit legat de un astfel de vehicul investițional special, autoritatea competentă din jurisdicția în care este stabilit vehiculul investițional special;
- (iv) în raport cu datoria suverană a unei instituții financiare internaționale instituite de două sau mai multe state membre, al cărei obiectiv este să mobilizeze fondurile necesare și să ofere asistență financiară în beneficiul membrilor săi care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare, autoritatea competentă din jurisdicția în care este stabilită instituția financiară internațională;
- (v) în raport cu un alt instrument financiar decât instrumentele menționate la punctele (i)-(iv), autoritatea competentă pentru respectivul instrument financiar, în sensul articolului 2 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ⁽²⁾, determinată în conformitate cu capitolul III din respectivul regulament;
- (vi) în raport cu un instrument financiar care nu intră sub incidența punctelor (i)-(v), autoritatea competentă a statului membru în care respectivul instrument financiar a fost admis pentru prima dată la tranzacționare într-un loc de tranzacționare;
- (vii) în raport cu un titlu de creanță emis de Banca Europeană de Investiții, autoritatea competentă a statului membru în care este situată Banca Europeană de Investiții;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză (JO L 241, 2.9.2006, p. 1).

(k) „activități de formator de piață” înseamnă activitățile unei firme de investiții, ale unei instituții de credit sau ale unei entități dintr-o țară terță sau ale unei firme locale menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE, care este membră a unui loc de tranzacționare sau a unei piețe dintr-o țară terță al cărui cadru juridic și de supraveghere a fost declarat de Comisie ca fiind echivalent în temeiul articolului 17 alineatul (2), atunci când acționează în calitate de agent principal pentru un instrument financiar tranzacționat într-un loc de tranzacționare sau în afara acestuia, în oricare dintre următoarele maniere:

- (i) prin comunicarea simultană a unor cursuri de cumpărare și de vânzare ferme de mărime comparabilă și la prețuri competitive în scopul asigurării lichidității pieței în mod regulat și continuu;
 - (ii) în cursul activității sale obișnuite prin executarea ordinelor clienților sau ca răspuns la solicitările clienților de a tranzacționa;
 - (iii) prin limitarea riscului pozițiilor generate în urma executării sarcinilor menționate la punctele (i) și (ii);
- (l) „loc de tranzacționare” înseamnă o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau un sistem multilateral de tranzacționare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2004/39/CE;
- (m) „loc principal de tranzacționare” în raport cu o acțiune înseamnă locul de tranzacționare în care volumul tranzacțiilor cu respectiva acțiune este cel mai ridicat;
- (n) „dealer primar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a semnat un acord cu un emitent de datorie suverană sau care a fost recunoscut în mod oficial drept dealer primar de către un emitent de datorie suverană sau în numele acestuia și care, în temeiul respectivului acord sau al respectivei recunoașteri, s-a angajat să acționeze în calitate de agent principal în raport cu operațiunile de pe piața primară și de pe piața secundară legate de datoria emisă de respectivul emitent;
- (o) „contraparte centrală” înseamnă o entitate juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru orice vânzător și vânzător pentru orice cumpărător și care este responsabilă pentru funcționarea unui sistem de compensare;
- (p) „zi de tranzacționare” înseamnă zi de tranzacționare astfel cum este menționată la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;
- (q) „valoarea tranzacțiilor” cu o acțiune înseamnă valoarea tranzacțiilor în sensul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006.

(2) Comisia i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42 care detaliază definițiile de la alineatul (1) din prezentul articol, mai

exact cazurile în care se consideră că o persoană fizică sau juridică deține un instrument financiar în sensul definiției vânzării în lipsă de la alineatul (1) litera (b).

Articolul 3

Poziții scurte și poziții lungi

(1) În sensul prezentului regulament, o poziție care rezultă din următoarele situații se consideră poziție scurtă în raport cu capitalul social emis al unei societăți sau cu datoria suverană emisă a unui emitent suveran:

- (a) o vânzare în lipsă a unei acțiuni emise de o societate sau a unui titlu de creanță emis de un emitent suveran;
- (b) efectuarea unei tranzacții care creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât cel menționat la litera (a), atunci când efectul sau unul dintre efectele tranzacției este acela de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice care efectuează tranzacția în eventualitatea scăderii prețului sau valorii acțiunii sau titlului de creanță.

(2) În sensul prezentului regulament, o poziție care rezultă din următoarele situații se consideră poziție lungă în raport cu capitalul social emis sau cu datoria suverană emisă:

- (a) deținerea unor acțiuni emise de o societate sau a unui titlu de creanță emis de un emitent suveran;
- (b) efectuarea unei tranzacții care creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât cel menționat la litera (a), atunci când efectul sau unul dintre efectele tranzacției este acela de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice care efectuează tranzacția în eventualitatea creșterii prețului sau valorii acțiunii sau titlului de creanță.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), calculul pozițiilor scurte și lungi se stabilește, în cazul oricărei poziții deținute indirect de persoana relevantă, inclusiv prin sau cu ajutorul oricărui indici, coșuri de instrumente financiare sau oricărei participații la orice fond tranzacționat la bursă sau entitate similară, de către persoana fizică sau juridică în cauză într-un mod rezonabil, ținând seama de informațiile publice disponibile privind componența indicelui sau a coșului de instrumente financiare relevante sau privind participațiile deținute de respectivul fond tranzacționat la bursă sau de entitatea similară. La calculul acestor poziții scurte sau lungi nu se va solicita niciunei persoane să obțină informații în timp real privind componența acestor instrumente de la nicio persoană.

În sensul alineatelor (1) și (2), în calculul pozițiilor scurte sau lungi referitoare la datoria suverană se includ și swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane legate de emitentul suveran.

(4) În sensul prezentului regulament, poziția ce rămâne după deducerea pozițiilor lungi deținute de o persoană fizică sau juridică în raport cu capitalul social emis din pozițiile scurte deținute de acea persoană în raport cu capitalul respectiv se consideră poziție scurtă netă în raport cu capitalul social emis al societății respective.

(5) În sensul prezentului regulament, poziția ce rămâne după deducerea pozițiilor lungi deținute de o persoană fizică sau juridică în raport cu datoria suverană emisă și a oricăror poziții lungi pe titlurile de creanță ale unui emitent suveran, în cazul cărora fixarea prețului se află în strânsă corelare cu fixarea prețului datoriei suverane date din pozițiile scurte deținute de acea persoană în raport cu aceeași datorie suverană, se consideră poziție scurtă netă în raport cu datoria suverană emisă de respectivul emitent suveran.

(6) Calcularea, în conformitate cu alineatele (1)-(5), a datoriei suverane se realizează pentru fiecare emitent suveran, chiar dacă entități diferite emit datorie suverană în numele emitentului suveran.

(7) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42 pentru a preciza:

- (a) cazurile în care se consideră că o persoană fizică sau juridică deține acțiuni sau titluri de creanță în sensul alineatului (2);
- (b) cazurile în care o persoană fizică sau juridică deține o poziție scurtă netă în sensul alineatelor (4) și (5), precum și metoda de calcul a acestei poziții;
- (c) metoda de calcul a pozițiilor în sensul alineatelor (3), (4) și (5) în cazul în care diversele entități dintr-un grup dețin poziții lungi sau scurte sau pentru activitățile de administrare de fonduri referitoare la fonduri diferite.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, metoda de calcul folosită analizează, în special, dacă se urmăresc diverse strategii de investiții în raport cu un anumit emitent prin mai multe fonduri separate gestionate de același administrator de fonduri, dacă se urmărește aceeași strategie de investiții în raport cu un anumit emitent prin mai multe fonduri și dacă mai multe portofolii din cadrul aceleiași entități sunt gestionate discreționar urmărind aceeași strategie de investiții în raport cu un anumit emitent.

Articolul 4

Poziție descoperită pe un swap pe riscul de credit al datoriei suverane

(1) În sensul prezentului regulament, se consideră că o persoană fizică sau juridică deține o poziție neacoperită pe un

swap pe riscul de credit al datoriei suverane atunci când swapul pe riscul de credit al datoriei suverane nu este utilizat ca acoperire împotriva:

- (a) riscului ca emitentul să nu își îndeplinească obligațiile, în cazul în care persoana fizică sau juridică deține o poziție lungă pe datoria suverană a respectivului emitent de care este legat swapul pe riscul de credit al datoriei suverane; sau
- (b) riscului scăderii valorii datoriei suverane, în cazul în care persoana fizică sau juridică deține active sau pasive, care pot include, dar nu se limitează la contracte financiare, un portofoliu de active sau de obligații financiare a căror valoare este corelată cu valoarea datoriei suverane.

(2) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42, pentru a preciza, în sensul alineatului (1) din prezentul articol:

- (a) cazurile în care un swap pe riscul de credit al datoriei suverane este considerat o acoperire împotriva unui risc de nerespectare a unei obligații sau a riscului scăderii valorii datoriei suverane și metoda de calcul a poziției neacoperite pe un swap pe riscul de credit al datoriei suverane;
- (b) metoda de calcul a pozițiilor în cazul în care diversele entități dintr-un grup dețin poziții lungi sau scurte sau pentru activitățile de administrare de fonduri referitoare la fonduri diferite.

CAPITOLUL II

TRANSPARENȚA POZIȚIILOR SCURTE NETE

Articolul 5

Notificarea autorităților competente în legătură cu pozițiile scurte nete semnificative pe acțiuni

(1) O persoană fizică sau juridică care deține o poziție scurtă netă în raport cu capitalul social emis al unei societăți ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare informează autoritatea competentă relevantă, în conformitate cu articolul 9, în cazul în care poziția atinge sau coboară sub un prag de notificare relevant, menționat la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Un prag de notificare relevant este un procent egal cu 0,2 % din capitalul social emis al societății în cauză și fiecare procent de 0,1 % superior acestui prag.

(3) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) poate emite un aviz destinat Comisiei privind ajustarea pragurilor prevăzute la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare.

(4) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42, modificând pragurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol și ținând seama de evoluțiile piețelor financiare.

Articolul 6

Publicarea pozițiilor scurte nete semnificative pe acțiuni

(1) O persoană fizică sau juridică care deține o poziție scurtă netă în raport cu capitalul social emis al unei societăți ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare publică informează detaliat despre poziția respectivă, în conformitate cu articolul 9, în cazul în care aceasta atinge sau coboară sub un prag de publicare relevant, menționat la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Un prag de publicare relevant este un procent egal cu 0,5 % din capitalul social emis al societății în cauză și fiecare procent de 0,1 % superior acestui prag.

(3) AEVMP poate emite și transmite Comisiei un aviz privind ajustarea pragurilor prevăzute la alineatul (2), ținând seama de evoluția piețelor financiare.

(4) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42, modificând pragurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol și ținând seama de evoluțiile piețelor financiare.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în ceea ce privește ofertele publice de cumpărare, operațiunile de concentrare și alte tranzacții care afectează proprietatea sau controlul societăților, reglementate de autoritățile de supraveghere numite de statele membre în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare⁽¹⁾, care impun publicarea pozițiilor scurte, depășind cerințele prezentului articol.

Articolul 7

Obligația de a notifica autorităților competente pozițiile scurte nete semnificative pe datorie suverană

(1) O persoană fizică sau juridică care deține o poziție scurtă netă în raport cu datoria suverană emisă notifică autoritatea competentă relevantă, în conformitate cu articolul 9, în cazul în care o astfel de poziție atinge sau coboară sub pragurile de notificare relevante pentru respectivul emitent suveran.

(2) Pragurile relevante de notificare constau într-o valoare inițială și niveluri succesive suplimentare în raport cu fiecare emitent suveran, conform precizărilor din măsurile luate de Comisie în conformitate cu alineatul (3). AEVMP publică pe site-ul său internet pragurile de notificare pentru fiecare stat membru.

(3) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 42, precizând valorile și nivelurile succesive menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Comisia:

(a) asigură faptul că pragurile nu sunt fixate la un nivel care să impună notificarea pozițiilor a căror valoare este minimă;

(b) ține seama de valoarea totală a datoriei suverane emise restante a fiecărui emitent suveran și de mărimea medie a pozițiilor deținute de participanții pe piață în raport cu datoria suverană a respectivului emitent suveran; și

(c) ține seama de lichiditatea fiecărei piețe a obligațiunilor suverane.

Articolul 8

Notificarea autorității competente cu privire la o poziție descoperită în raport cu un swap pe riscul de credit al datoriei suverane

În cazul în care o autoritate competentă suspendă restricțiile în conformitate cu articolul 14 alineatul (2), o persoană fizică sau juridică care deține o poziție descoperită în raport cu un swap pe riscul de credit al datoriei suverane notifică autoritatea competentă relevantă ori de câte ori o astfel de poziție atinge sau coboară sub pragurile de notificare relevante pentru emitentul suveran, specificate în conformitate cu articolul 7.

Articolul 9

Metoda de notificare și publicare

(1) Orice notificare sau publicare în temeiul articolelor 5, 6, 7 sau 8 precizează identitatea persoanei fizice sau juridice care deține o poziție relevantă, mărimea poziției relevante, emitentul în raport cu care este deținută poziția relevantă și data la care s-a creat, s-a modificat sau și-a încetat existența respectiva poziție.

În sensul articolelor 5, 6, 7 și 8, persoanele fizice și juridice care dețin poziții scurte nete semnificative păstrează, pentru o perioadă de cinci ani, înregistrări ale pozițiilor brute care compun o poziție scurtă netă semnificativă.

(2) Momentul care trebuie luat în considerare pentru calcularea unei poziții scurte nete este reprezentat de miezul nopții, la sfârșitul zilei de tranzacționare în care persoana fizică sau juridică deține poziția relevantă. Respectivul moment se aplică tuturor tranzacțiilor, indiferent de mijlocul de tranzacționare utilizat, inclusiv tranzacțiilor executate manual și celor automate, indiferent dacă tranzacțiile au avut loc sau nu în cadrul programului normal de tranzacționare. Notificarea sau publicarea trebuie făcută cel târziu la ora 15.30 în următoarea zi de tranzacționare. Orele menționate în prezentul alineat se calculează în funcție de ora din statul membru al autorității competente relevante căreia trebuie să îi fie notificată poziția relevantă.

⁽¹⁾ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

(3) Notificarea informațiilor către autoritățile competente relevante asigură confidențialitatea informațiilor și încorporează mecanismele pentru autentificarea sursei notificării.

(4) Publicarea informațiilor prevăzute la articolul 6 se face astfel încât să se asigure accesul rapid și fără discriminare la informații. Informațiile respective se publică pe un site central administrat sau supravegheat de autoritatea competentă relevantă. Autoritățile competente comunică AEVMP adresa acestui site, iar AEVMP publică, la rândul său, pe propriul site, o trimitere către toate aceste site-uri centrale.

(5) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice normative care să precizeze informațiile ce trebuie furnizate în sensul alineatului (1).

AEVMP înaintează respectivele proiecte de standarde tehnice normative Comisiei până la 31 martie 2012.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice normative menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (4), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să precizeze modalitățile prin care se publică informațiile.

AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2012.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 10

Aplicarea obligațiilor de notificare și de publicare

Obligațiile de notificare și de publicare prevăzute la articolele 5, 6, 7 și 8 se aplică persoanelor fizice și juridice domiciliare sau stabilite în Uniune sau într-o țară terță.

Articolul 11

Informațiile care trebuie furnizate AEVMP

(1) Autoritățile competente furnizează trimestrial Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe informații sintetizate cu privire la pozițiile scurte nete în raport cu capitalul social emis și în raport cu datoria suverană emisă, precum și cu privire la pozițiile descoperite în raport cu swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane pentru care sunt autorități competente și primesc notificări în temeiul articolelor 5, 7 și 8.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate solicita în orice

moment de la autoritățile competente relevante informații suplimentare referitoare la pozițiile scurte nete în raport cu capitalul social emis și în raport cu datoria suverană emisă sau referitoare la pozițiile neacoperite în raport cu swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane.

Autoritatea competentă furnizează AEVMP informațiile solicitate în cel mult șapte zile calendaristice. În cazul unor evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare serioasă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau într-un alt stat membru, autoritatea competentă furnizează AEVMP, în termen de 24 de ore, toate informațiile disponibile în temeiul obligațiilor de notificare menționate la articolele 5, 7 și 8.

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice normative care să precizeze informațiile ce trebuie furnizate în sensul alineatelor (1) și (2).

AEVMP prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice normative până la 31 martie 2012.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice normative menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care definesc formatul informațiilor ce trebuie furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

AEVMP prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

VÂNZĂRI ÎN LIPSĂ FĂRĂ ACOPERIRE

Articolul 12

Restricții aplicabile vânzărilor în lipsă de acțiuni fără acoperire

(1) O persoană fizică sau juridică poate vinde în lipsă acțiuni tranzacționate într-un loc de tranzacționare numai atunci când este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

(a) persoana fizică sau juridică a împrumutat acțiunile sau a luat măsuri alternative având drept rezultat un efect juridic similar;

(b) persoana fizică sau juridică a încheiat un acord pentru a împrumuta acțiunile sau are un drept exigibil incontestabil în temeiul dreptului contractual sau al dreptului proprietății de a i se transfera proprietatea asupra unui număr corespunzător de instrumente financiare din aceeași clasă, astfel încât decontarea să poată fi efectuată la scadență;

(c) persoana fizică sau juridică a încheiat un acord cu o terță parte, conform căruia partea terță a confirmat că acțiunile au fost localizate și a adoptat măsurile necesare în raport cu alte părți terțe astfel încât persoana fizică sau juridică să aibă motive rezonabile de a considera că decontarea se poate efectua la scadență.

(2) Pentru a asigura condiții uniforme pentru aplicarea alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească tipurile de acorduri, înțelegeri și măsuri care garantează în mod corespunzător că acțiunile vor fi disponibile pentru decontare. Cu scopul de a stabili ce măsuri sunt necesare pentru a putea considera în mod rezonabil că decontarea se poate efectua la scadență, AEVMP ține seama, printre altele, de volumul tranzacțiilor efectuate pe parcursul unei zile și de lichiditatea acțiunilor.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 13

Restricții aplicabile vânzărilor în lipsă de datorie suverană fără acoperire

(1) O persoană fizică sau juridică poate vinde în lipsă datorie suverană numai atunci când este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

(a) persoana fizică sau juridică a împrumutat datorie suverană sau a luat măsuri alternative având drept rezultat un efect juridic similar;

(b) persoana fizică sau juridică a încheiat un acord pentru a împrumuta datorie suverană sau are un alt drept exigibil incontestabil în temeiul dreptului contractual sau al dreptului proprietății de a i se transfera proprietatea asupra unui număr corespunzător de instrumente financiare din aceeași clasă, astfel încât decontarea să poată fi efectuată la scadență;

(c) persoana fizică sau juridică a încheiat o înțelegere cu o terță parte, conform căreia partea terță a confirmat că datoria suverană a fost localizat sau că are motive rezonabile pentru a considera că decontarea poate fi efectuată la scadență.

(2) Restricțiile menționate la alineatul (1) nu se aplică dacă tranzacția este utilizată ca acoperire pentru o poziție lungă pe titlurile de creanță ale unui emitent, al cărui preț se află în strânsă corelare cu prețul datoriei suverane date.

(3) În cazul în care lichiditatea datoriei suverane este inferioară pragului determinat în conformitate cu metodologia menționată la alineatul (4), restricțiile menționate la alineatul (1) pot fi suspendate temporar de către autoritatea competentă relevantă. Înaintea suspendării acestor restricții, autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP și celorlalte autorități competente suspendarea propusă.

Suspendarea este valabilă pentru o perioadă inițială de cel mult șase luni de la data publicării sale pe site-ul autorității competente relevante. Suspendarea poate fi reînnoită pentru perioade care nu depășesc șase luni, dacă motivele care au stat la baza suspendării sunt valabile în continuare. Dacă suspendarea nu este reînnoită până la expirarea perioadei inițiale sau al oricărei perioade de reînnoire ulterioare, aceasta expiră în mod automat.

În termen de 24 de ore de la primirea notificării din partea autorității competente relevante, AEVMP emite un aviz în temeiul alineatului (4) cu privire la orice suspendare notificată sau la reînnoirea unei suspendări. Avizul se publică pe site-ul AEVMP.

(4) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 42, specificând parametrii și metodele de calcul al pragului de lichiditate menționat la alineatul (3) din prezentul articol referitor la datoria suverană emisă.

Parametrii și metodele în baza cărora statele membre calculează pragul se stabilesc astfel încât atingerea acestuia să reprezinte o scădere semnificativă comparativ cu nivelul mediu de lichiditate pentru datoria suverană în cauză.

Pragul se definește pe baza unor criterii obiective specifice pieței relevante a datoriei suverane, inclusiv valoarea totală a datoriei suverane emise restante a fiecărui emitent suveran.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatului (1), AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească tipurile de acorduri sau înțelegeri care garantează în mod corespunzător că datoria suverană va fi disponibilă pentru decontare. AEVMP ia în considerare în principal nevoia de a menține lichiditatea piețelor, în special a piețelor obligațiunilor suverane și a piețelor de report pentru obligațiuni suverane.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

Restricții aplicabile swapurilor neacoperite pe riscul de credit al datoriei suverane

(1) O persoană fizică sau juridică poate încheia o tranzacție cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane numai în cazul în care tranzacția în cauză nu conduce la o poziție neacoperită într-un swap pe riscul de credit suveran în sensul articolului 4.

(2) O autoritate competentă poate suspenda temporar restricțiile menționate la alineatul (1) în cazul în care elemente obiective o determină să considere că piața sa de obligațiuni suverane nu funcționează adecvat și că astfel de restricții pot avea un impact negativ asupra pieței de swapuri pe risc de credit al datoriei suverane, în special prin creșterea costului împrumutului pentru emitenții suverani sau prin afectarea capacității acestora de a emite noi titluri de creanță. Elementele respective se întemeiază pe următorii indicatorii:

- (a) o rată a dobânzii înaltă sau în creștere privind datoria suverană;
- (b) o extindere a marjelor ratei dobânzii aplicabile datoriei suverane comparativ cu datoria suverană a altor emitenți suverani;
- (c) o extindere a marjelor swapurilor pe riscul de credit al datoriei suverane comparativ cu evoluția proprie și cu cea a altor emitenți suverani;
- (d) termenele pentru revenirea prețului datoriei suverane la starea de echilibru inițial după o tranzacție semnificativă;
- (e) cantitatea de datorie suverană ce poate fi tranzacționată.

Autoritatea competentă poate utiliza, de asemenea, alți indicatori față de cei menționați la primul paragraf literele (a)-(e).

Înainte suspendării restricțiilor în conformitate cu prezentul articol, autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP și celorlalte autorități competente suspendarea propusă și motivele pe care se bazează.

Suspendarea este valabilă pentru o perioadă inițială de cel mult 12 luni de la data publicării sale pe site-ul autorității competente relevante. Suspendarea poate fi reînnoită pentru alte perioade care nu depășesc șase luni, dacă motivele care au stat la baza suspendării sunt valabile în continuare. Dacă suspendarea nu este reînnoită până la expirarea perioadei inițiale sau a oricărei perioade de reînnoire ulterioare, suspendarea expiră în mod automat.

În termen de 24 de ore de la primirea notificării din partea autorității competente relevante, AEVMP emite un aviz cu privire la suspendarea avută în vedere sau la reînnoirea acesteia, indiferent dacă autoritatea competentă își bazează suspendarea pe indicatorii menționați la primul paragraf literele (a)-(e) sau pe alți indicatori. Atunci când suspendarea

avută în vedere sau reînnoirea suspendării se bazează pe al doilea paragraf, acest aviz conține și o evaluare a indicatorilor utilizați de autoritatea competentă. Avizul se publică pe site-ul AEVMP.

Articolul 15

Procedura de cumpărare impusă

(1) O contraparte centrală dintr-un stat membru care oferă servicii de compensare pentru acțiuni trebuie să se asigure că sunt instituite proceduri care să fie conforme cu următoarele cerințe:

- (a) în cazul în care o persoană fizică sau juridică care vinde acțiuni nu poate furniza acțiunile pentru decontare în termen de patru zile lucrătoare de la data la care este scadentă decontarea, se declanșează automat procedurile de cumpărare impusă de acțiuni pentru a asigura livrarea acestora pentru decontare;
- (b) în cazul în care nu este posibilă cumpărarea impusă de acțiuni pentru livrare, cumpărătorului i se plătește o sumă bazată pe valoarea acțiunilor care trebuiau livrate la data livrării, completată cu o sumă pentru pierderile suportate de cumpărător ca urmare a neefectuării decontării; și
- (c) persoana fizică sau juridică care nu a fost în măsură să efectueze decontarea rambursează toate sumele plătite în temeiul literelor (a) și (b).

(2) O contraparte centrală dintr-un stat membru care oferă servicii de compensare pentru acțiuni trebuie să se asigure că sunt instituite proceduri care să garanteze că, în cazul în care o persoană fizică sau juridică care vinde acțiuni nu este în măsură să furnizeze acțiunile pentru decontare până la data la care este scadentă decontarea, persoana respectivă trebuie să efectueze plăți zilnice pentru fiecare zi de nerespectare a obligațiilor.

Plățile zilnice trebuie să fie suficient de importante pentru a descuraja persoanele fizice sau juridice de a nu efectua decontarea.

CAPITOLUL IV

DEROGĂRI

Articolul 16

Derogări în cazul în care principalul loc de tranzacționare se află într-o țară terță

(1) Articolele 5, 6, 12 și 15 nu se aplică acțiunilor unei societăți tranzacționate într-un loc de tranzacționare din Uniune, în cazul în care locul principal de tranzacționare al acțiunilor se află într-o țară terță.

(2) Autoritatea competentă pentru acțiunile unei societăți tranzacționate într-un loc de tranzacționare din Uniune și într-un loc de tranzacționare dintr-o țară terță determină cel puțin la fiecare doi ani dacă locul principal de tranzacționare al respectivelor acțiuni se află într-o țară terță.

Autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP cu privire la acțiunile al căror loc principal de tranzacționare se află într-o țară terță.

AEVMP publică la fiecare doi ani lista acțiunilor al căror loc principal de tranzacționare se află într-o țară terță. Lista este valabilă doi ani.

(3) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice normative care să precizeze metoda de calcul a valorii tranzacțiilor în vederea determinării locului principal de tranzacționare al unei acțiuni.

AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice normative până la 31 martie 2012.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice normative menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a determina:

- (a) data la care și perioada pentru care se efectuează calculele pentru determinarea locului principal de tranzacționare a unei acțiuni;
- (b) data până la care autoritatea competentă relevantă notifică AEVMP acțiunile pentru care locul principal de tranzacționare se află într-o țară terță;
- (c) data de la care lista este valabilă, în urma publicării ei de către AEVMP.

AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2012.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 17

Derogări pentru activitățile de formator de piață și operațiunile de pe piața primară

(1) Articolele 5, 6, 7, 12, 13 și 14 nu se aplică tranzacțiilor efectuate în contextul activităților de formator de piață.

(2) În conformitate cu procedurile menționate la articolul 44 alineatul (2), Comisia poate adopta decizii prin care stabilește că cadrul juridic și de supraveghere al unei țări terțe garantează că o piață autorizată în respectiva țară terță respectă cerințele legale obligatorii care, în sensul aplicării derogării de la alineatul (1), sunt echivalente cerințelor din titlul III din Directiva 2004/39/CE, precum și cerințelor din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003

privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁾ și din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽²⁾ și care fac obiectul unei supravegheri și aplicări efective în respectiva țară terță.

Cadrul legal și de supraveghere al unei țări terțe poate fi considerat echivalent în cazul în care în țara terță respectivă:

- (a) piețele constituie obiectul autorizării și al unei supravegheri și aplicări eficace permanente;
- (b) piețele dispun de reguli transparente și clare privind acceptarea valorilor mobiliare la tranzacționare, astfel încât respectivele valori mobiliare pot fi tranzacționate în mod echitabil, ordonat și eficient și pot fi negociate în mod liber;
- (c) emitenților de instrumente financiare le revine obligația de a informa periodic și permanent, asigurându-se astfel un nivel ridicat de protecție a investitorilor; și
- (d) transparența și integritatea pieței sunt garantate prin prevenirea abuzurilor pe piață sub forma utilizării abuzive de informații confidențiale și a manipulării pieței.

(3) Articolele 7, 13 și 14 nu se aplică persoanelor fizice sau juridice atunci când, acționând în calitate de dealer primar autorizat în urma unui acord cu un emitent suveran, persoana acționează în calitate de agent principal pentru un instrument financiar în raport cu operațiunile de pe piața primară sau secundară referitoare la datoria suverană.

(4) Articolele 5, 6, 12, 13 și 14 din prezentul regulament nu se aplică persoanelor fizice sau juridice atunci când efectuează o vânzare în lipsă a unui instrument financiar sau dețin o poziție scurtă netă în raport cu realizarea unei stabilizări în conformitate cu capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 2273/2003 al Comisiei din 22 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind derogările prevăzute pentru programele de răscumpărare și stabilizarea instrumentelor financiare ⁽³⁾.

(5) Derogarea menționată la alineatul (1) se aplică doar în cazul în care persoana fizică sau juridică în cauză a notificat în scris autorității competente din statul său membru de origine faptul că intenționează să beneficieze de respectiva derogare. Notificarea se face cu cel puțin 30 de zile calendaristice înaintea datei la care persoana fizică sau juridică intenționează să beneficieze pentru prima dată de derogare.

⁽¹⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

⁽²⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽³⁾ JO L 336, 23.12.2003, p. 33.

(6) Derogarea menționată la alineatul (3) se aplică doar în cazul în care dealerul primar autorizat a notificat în scris autorității competente relevante în raport cu datoria suverană faptul că intenționează să beneficieze de respectiva derogare. Notificarea se face cu cel puțin 30 de zile calendaristice înaintea datei la care persoana fizică sau juridică ce acționează ca dealer primar autorizat intenționează să beneficieze pentru prima dată de derogare.

(7) Autoritatea competentă menționată la alineatele (5) și (6) poate interzice beneficiul derogării în cazul în care consideră că persoana fizică sau juridică nu respectă condițiile pentru a beneficia de derogare. Interdicțiile se pronunță în perioada de 30 de zile calendaristice menționată la alineatele (5) și (6) sau ulterior, dacă autoritatea competentă constată că situația persoanei fizice sau juridice s-a modificat, astfel încât aceasta nu mai îndeplinește condițiile pentru a beneficia de derogare.

(8) O entitate dintr-o țară terță care nu este autorizată în Uniune trimite notificarea menționată la alineatele (5) și (6) autorității competente a principalului loc de tranzacționare din Uniune unde efectuează tranzacții.

(9) O persoană fizică sau juridică care a transmis o notificare în temeiul alineatului (5) notifică în scris cât mai curând posibil autorității competente din statul său membru de origine în cazul în care intervin schimbări care afectează dreptul persoanei respective de a beneficia de derogare sau dacă nu mai dorește să beneficieze de derogare.

(10) O persoană fizică sau juridică care a transmis o notificare în temeiul alineatului (6) notifică în scris autorității competente relevante cât mai curând posibil în legătură cu datoria suverană respectivă, în cazul în care intervin schimbări care afectează dreptul persoanei respective de a beneficia de derogare sau dacă nu mai dorește să beneficieze de derogare.

(11) Autoritatea competentă a statului membru de origine poate solicita în scris informații de la o persoană fizică sau juridică care își desfășoară activitatea beneficiind de derogările menționate la alineatele (1), (3) sau (4) în legătură cu pozițiile scurte deținute sau activitățile desfășurate care beneficiază de derogări. Persoana fizică sau juridică furnizează informațiile în cel mult patru zile calendaristice de la primirea cererii.

(12) În conformitate cu alineatul (5) sau (9), în termen de două săptămâni de la notificare, o autoritate competentă notifică AEVMP cu privire la formatorii de piață și, în conformitate cu alineatul (6) sau (10), cu privire la dealerii primari autorizați care beneficiază de derogări și cu privire la formatorii de piață și dealerii primari autorizați care nu mai beneficiază de derogări.

(13) AEVMP publică și actualizează pe site-ul său lista formatorilor de piață și a dealerilor primari autorizați care beneficiază de derogări.

(14) O notificare în temeiul prezentului articol poate fi efectuată de o persoană către o autoritate competentă și de o autoritate competentă către AEVMP, în orice moment, cu cel puțin șizeci de zile calendaristice anterior datei de 1 noiembrie 2012.

CAPITOLUL V

DREPTUL DE INTERVENȚIE AL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ȘI AL AEVMP

SECȚIUNEA 1

Atribuțiile autorităților competente

Articolul 18

Notificarea și publicarea în situații excepționale

(1) Sub rezerva articolului 22, o autoritate competentă poate solicita persoanelor fizice sau juridice care dețin poziții scurte nete în raport cu un anumit instrument financiar sau cu o clasă de instrumente financiare să notifice sau să publice informații cu privire la poziție atunci când poziția atinge sau scade sub un prag de notificare fixat de autoritatea competentă și în cazul în care:

(a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru respectiv sau în mai multe state membre; și

(b) măsura este necesară pentru a contracara amenințarea și nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare, care să fie disproporționate comparativ cu beneficiile.

(2) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică instrumentelor financiare care intră sub incidența obligației de transparență în conformitate cu articolele 5-8. O măsură menționată la alineatul (1) se poate aplica în circumstanțele specificate de autoritatea competentă sau poate face obiectul derogărilor precizate de aceasta. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

Articolul 19

Notificarea de către creditorii în situații excepționale

(1) Sub rezerva articolului 22, o autoritate competentă poate lua măsurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol în cazul în care:

(a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru în cauză sau în unul sau mai multe alte state membre; și

(b) măsura este necesară pentru a contracara amenințarea și nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare, care să fie disproporționate comparativ cu beneficiile.

(2) O autoritate competentă poate solicita persoanelor fizice sau juridice care împrumută un anumit instrument financiar sau o anumită clasă de instrumente financiare să notifice orice modificare semnificativă a tarifelor solicitate pentru astfel de împrumuturi.

Articolul 20

Limitarea vânzărilor în lipsă și a tranzacțiilor similare în situații excepționale

(1) Sub rezerva articolului 22, o autoritate competentă poate lua una sau mai multe dintre măsurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul în care:

(a) se produc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru respectiv sau în mai multe state membre; și

(b) măsura este necesară pentru a contracara amenințarea și nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare, care să fie disproporționate comparativ cu beneficiile.

(2) O autoritate competentă poate interzice sau impune anumite condiții persoanelor fizice sau juridice de a efectua:

(a) o vânzare în lipsă; sau

(b) o altă tranzacție decât vânzarea în lipsă care creează sau care se raportează la un instrument financiar, iar efectul sau unul dintre efectele tranzacției îl constituie acordarea unui avantaj financiar persoanei fizice sau juridice în eventualitatea scăderii prețului sau valorii unui alt instrument financiar.

(3) O măsură luată în temeiul alineatului (2) se poate aplica tranzacțiilor referitoare la toate instrumentele financiare, instrumentele financiare dintr-o anumită clasă sau un anumit instrument financiar. Măsura se poate aplica în circumstanțe determinate de către autoritatea competentă sau poate face obiectul unor derogări precizate de către aceasta. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

Articolul 21

Limitarea tranzacțiilor cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane în situații excepționale

(1) Sub rezerva articolului 22, o autoritate competentă poate limita posibilitatea persoanelor fizice sau juridice de a încheia tranzacții cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane sau poate limita valoarea pozițiilor neacoperite pe swapurilor pe riscul de credit al datoriei suverane pe care le pot deține persoanele respective, în cazul în care:

(a) au loc evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în statul membru respectiv sau mai multe state membre; și

(b) măsura este necesară pentru a contracara amenințarea și nu generează efecte nefavorabile asupra eficienței piețelor financiare, care să fie disproporționate comparativ cu beneficiile.

(2) Măsurile luate în temeiul alineatului (1) se pot aplica swapurilor pe riscul de credit suveran dintr-o anumită clasă sau anumitor swapuri pe riscul de credit suveran. Măsura se poate aplica în circumstanțe bine determinate sau poate face obiectul unor derogări precizate de către autoritatea competentă. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

Articolul 22

Măsuri ale altor autorități competente

Fără a se aduce atingere articolului 26, o autoritate competentă poate impune sau reinnoi o măsură, în temeiul articolelor 18, 19, 20 sau 21, în raport cu instrumentul financiar pentru care nu este autoritatea competentă relevantă numai cu consimțământul autorității competente relevante.

Articolul 23

Dreptul de a limita temporar vânzarea în lipsă a instrumentelor financiare în cazul unei scăderi importante a prețului

(1) În cazul în care prețul unui instrument financiar într-un loc de tranzacționare a scăzut în mod semnificativ într-o singură zi de tranzacționare în raport cu prețul de închidere din ziua anterioară din respectivul loc de tranzacționare, autoritatea competentă a statului membru de origine a locului de tranzacționare respectiv examinează oportunitatea interzicerii sau limitării dreptului persoanelor fizice sau juridice de a efectua tranzacții de vânzare în lipsă a instrumentului respectiv în acel loc de tranzacționare sau a limitării în alt mod a tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar în acel loc de tranzacționare pentru a împiedica scăderea necontrolată a prețului instrumentului financiar.

În cazul în care autoritatea competentă se asigură de oportunitatea acțiunii în temeiul primului paragraf, în cazul unei acțiuni sau al unui titlu de creanță, aceasta interzice sau limitează dreptul persoanelor fizice sau juridice de a încheia vânzări în lipsă în locul de tranzacționare sau, în cazul altor tipuri de instrumente financiare, limitează tranzacțiile cu respectivele instrumente în acel loc de tranzacționare pentru a împiedica scăderea necontrolată a prețului instrumentelor financiare.

(2) Măsura prevăzută la alineatul (1) se aplică pentru o perioadă ce nu depășește sfârșitul următoarei zile de tranzacționare după ziua de tranzacționare în care a avut loc scăderea prețului. Dacă, la sfârșitul zilei de tranzacționare următoare zilei de tranzacționare în care are loc scăderea prețului, se înregistrează, în pofida măsurii impuse, o nouă devalorizare importantă a instrumentului financiar cu cel puțin jumătate din valoarea precizată la alineatul (5) față de prețul de închidere din prima zi de tranzacționare, autoritatea competentă poate extinde măsura pentru o perioadă suplimentară ce nu depășește două zile de tranzacționare începând cu sfârșitul celei de a doua zile de tranzacționare.

(3) Măsura menționată la alineatul (1) se aplică în circumstanțe determinate de către autoritatea competentă sau poate face obiectul unor derogări precizate de către aceasta. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

(4) O autoritate competentă din statul membru de origine al locului de tranzacționare în care instrumentul financiar a înregistrat într-o singură zi de tranzacționare o devalorizare așa cum se prevede la alineatul (5) notifică AEVMP decizia luată în temeiul alineatului (1) cu cel mult două ore după închiderea respectivei zile de tranzacționare. AEVMP informează îndată autoritățile competente ale statului membru de origine cu privire la locurile de tranzacționare unde se tranzacționează respectivul instrument financiar.

Dacă o autoritate competentă nu este de acord cu acțiunile întreprinse de o altă autoritate competentă relativ la instrumentul financiar tranzacționat în diverse locuri ce sunt reglementate de autorități competente diferite, AEVMP poate acorda asistență respectivelor autorități pentru convenirea unui acord în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Concilierea are loc înainte de miezul nopții, la sfârșitul aceleiași zile de tranzacționare. Dacă autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cadrul fazei de conciliere, AEVMP poate lua o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Decizia este luată înainte de deschiderea următoarei zile de tranzacționare.

(5) Scăderea valorii trebuie să fie de cel puțin 10 % în cazul acțiunilor lichide, conform definiției de la articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006, iar pentru acțiunile nelichide și pentru celelalte categorii de instrumente financiare valoarea va fi specificată de Comisie.

(6) AEVMP poate emite și transmite Comisiei un aviz privind ajustarea pragului prevăzut la alineatul (5), ținând seama de evoluția piețelor financiare.

Comisia este mandată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 42, pentru modificarea pragurilor prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol ținând seama de evoluțiile piețelor financiare.

(7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 42 precizând ce anume constituie o scădere importantă a valorii instrumentelor financiare în afara acțiunilor lichide, ținând seama de particularitățile fiecărei clase de instrumente financiare și de diferențele de volatilitate.

(8) Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice normative care să precizeze metoda de calcul al scăderii cu 10 % a valorii acțiunilor lichide și al scăderii valorii specificate de Comisie conform alineatului (7).

AEVMP prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice normative până la 31 martie 2012.

Comisiei i se conferă competența de a adopta standardele tehnice normative prevăzute la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 24

Durata restricțiilor

Măsura impusă în temeiul articolelor 18, 19, 20 sau 21 este valabilă pentru o perioadă inițială de cel mult trei luni de la data publicării anunțului menționat la articolul 25.

Măsura poate fi reînnoită pentru perioade de câte maximum trei luni dacă motivele care au stat la baza adoptării măsurii sunt în continuare aplicabile. Dacă nu este reînnoită până la expirarea perioadei de trei luni, măsura expiră în mod automat.

Articolul 25

Publicarea restricțiilor

(1) Autoritățile competente publică pe site-ul lor toate deciziile de impunere sau reînnoire a măsurilor menționate la articolele 18-23.

(2) În anunț se precizează cel puțin următoarele informații:

(a) măsurile impuse, inclusiv instrumentele financiare și clasele de instrumente financiare la care se referă și perioada de aplicare a acestora;

(b) motivele pentru care autoritatea competentă este de părere că se impun respectivele măsuri, inclusiv dovezile care susțin aceste motive.

(3) Măsurile luate în temeiul articolelor 18-23 intră în vigoare în momentul publicării anunțului sau la o dată ulterioară, precizată în anunț, și se aplică doar tranzacțiilor efectuate după ce măsura a intrat în vigoare.

Articolul 26

Notificarea AEVMP și a celorlalte autorități competente

(1) Înainte de impunerea sau reînnoirea unei măsuri luate în temeiul articolelor 18, 19, 20 sau 21 și înainte de impunerea unei restricții în temeiul articolului 23, autoritatea competentă notifică AEVMP și alte autorități competente cu privire la măsura pe care o are în vedere.

(2) Notificarea cuprinde informații detaliate cu privire la măsurile avute în vedere, clasele de instrumente financiare și tranzacții cărora li se vor aplica acestea, elemente care să justifice motivele care au stat la baza propunerii măsurilor respective și data la care se dorește intrarea în vigoare a măsurilor.

(3) Propunerea de a impune sau reinnoi o măsură luată în temeiul articolelor 18, 19, 20 sau 21 se notifică cu cel puțin 24 de ore înainte de momentul la care se dorește intrarea în vigoare sau reinnoirea măsurii. În situații excepționale, o autoritate competentă poate notifica cu mai puțin de 24 de ore înainte de intrarea în vigoare a măsurii atunci când notificarea cu 24 de ore înainte nu este posibilă. Notificarea unei restricții în temeiul articolului 23 se face înainte de momentul la care se dorește intrarea în vigoare a măsurii.

(4) O autoritate competentă care primește notificarea în temeiul prezentului articol poate lua măsuri în conformitate cu articolele 18-23 în respectul stat membru în cazul în care se convinge că măsura este necesară pentru a sprijini autoritatea competentă care face notificarea. Autoritatea competentă care primește notificarea notifică la rândul său, în conformitate cu alineatele (1)-(3), atunci când intenționează să ia măsuri.

SECȚIUNEA 2

Competențele AEVMP

Articolul 27

Coordonarea de către AEVMP

(1) AEVMP joacă un rol de facilitare și coordonare în raport cu măsurile luate de autoritățile competente în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1. Mai precis, AEVMP se asigură că autoritățile competente au o abordare consecventă în privința măsurilor luate, în special în ceea ce privește circumstanțele în care este necesară utilizarea dreptului de a interveni, natura respectivelor măsurilor impuse, precum și data intrării în vigoare și durata acestora.

(2) În urma primirii unei notificări în temeiul articolului 26 cu privire la măsurile care trebuie impuse sau reinnoite în temeiul dispozițiilor de la articolele 18, 19, 20 sau 21, AEVMP emite în termen de 24 de ore o opinie indicând dacă consideră că măsurile sau posibilele măsuri sunt necesare pentru a face față situației excepționale. Opinia respectivă precizează dacă AEVMP consideră că în unul sau mai multe state membre s-au produs evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței, dacă măsurile sau posibilele măsuri sunt adecvate și proporționale raportat la amenințare și dacă durata propusă a unor astfel de măsuri este justificată. Dacă AEVMP este de părere că este necesară luarea de măsuri și de către alte autorități competente pentru a răspunde amenințării, aceasta face o precizare în acest sens în opinia sa. Opinia respectivă se publică pe site-ul AEVMP.

(3) În cazul în care o autoritate competentă intenționează să ia sau ia măsuri contrare opiniei AEVMP exprimate în temeiul dispozițiilor de la alineatul (2) sau refuză să ia măsuri contrare unei opinii a AEVMP exprimate în temeiul dispozițiilor de la alineatul respectiv, acesta publică pe site-ul său, în termen de 24 de ore de la primirea opiniei AEVMP, un comunicat explicând în detaliu motivele sale. În cazul unei astfel de situații, AEVMP analizează dacă sunt îndeplinite condițiile pentru și este oportună recurgerea la competențele sale de intervenție în temeiul articolului 28.

(4) AEVMP reexaminează periodic măsurile adoptate în temeiul prezentului articol și, în orice caz, cel puțin la fiecare trei luni. Dacă nu este reinnoită până la expirarea perioadei de trei luni, măsura expiră în mod automat.

Articolul 28

Dreptul de intervenție al AEVMP în situații excepționale

(1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, AEVMP:

- (a) solicită unei persoane fizice sau juridice care deține o poziție scurtă netă în raport cu un anumit instrument financiar sau o clasă de instrumente financiare să notifice o autoritate competentă sau să publice informații detaliate referitoare la astfel de poziții; sau
- (b) interzice sau impune condiții persoanelor fizice sau juridice să efectueze o vânzare în lipsă sau o tranzacție care creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât instrumentele financiare prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (c), în cazul în care efectul sau unul dintre efectele tranzacției este conferirea unui avantaj financiar persoanei respective în eventualitatea scăderii prețului sau valorii unui alt instrument financiar.

Măsura se poate aplica în situații speciale sau poate face obiectul unor derogări prevăzute de AEVMP. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

(2) AEVMP ia o decizie în temeiul alineatului (1) numai dacă:

- (a) măsurile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b) răspund unei amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune și există implicații transfrontaliere; și
- (b) niciuna dintre autoritățile competente nu au luat măsuri pentru contracararea amenințării sau una sau mai multe autorități competente au luat măsuri care nu contracarează în mod corespunzător amenințarea.

(3) În cazul în care ia măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP verifică în ce măsură:

- (a) acestea contracarează în mod semnificativ amenințarea la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune sau îmbunătățesc în mod semnificativ capacitatea autorităților competente de a monitoriza amenințarea;

- (b) nu creează risc de arbitraj de reglementare;
- (c) nu au efecte negative asupra eficienței piețelor financiare, în special prin reducerea lichidității pe piețele respective și crearea de incertitudini pentru participanții pe piață, care să fie disproporționate față de avantajele măsurilor.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente au luat măsuri în temeiul articolului 18, 19, 20 sau 21, AEVMP poate lua oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol fără emiterea opiniei prevăzute la articolul 27.

(4) Înainte de a hotărî impunerea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP consultă Comitetul european pentru riscuri sistemice și, după caz, alte autorități relevante.

(5) Înainte de a hotărî impunerea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP notifică autoritățile competente în cauză cu privire la măsurile pe care le are în vedere. Notificarea cuprinde informații detaliate cu privire la măsurile avute în vedere, clasa de instrumente financiare și tranzacțiile cărora li se vor aplica acestea, elemente care să justifice motivele care au stat la baza propunerii măsurilor respective și data la care se dorește intrarea în vigoare a măsurilor.

(6) Notificarea se face cu cel puțin 24 de ore anterior momentului la care se dorește intrarea în vigoare sau reînnoirea măsurii. În situații excepționale, AEVMP poate notifica cu mai puțin de 24 de ore anterior intrării în vigoare a măsurii, în cazul în care notificarea în prealabil cu 24 de ore nu este posibilă.

(7) AEVMP publică pe site-ul său un anunț referitor la orice decizie de impunere sau reînnoire a măsurilor menționate la alineatul (1). Anunțul conține cel puțin:

(a) măsurile impuse, inclusiv instrumentele și clasele de instrumente la care se referă și perioada de aplicare a acestora; și

(b) motivele pentru care AEVMP este de părere că se impun respectivele măsuri, inclusiv dovezile care susțin aceste motive.

(8) După adoptarea deciziei de impunere sau reînnoire a uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP notifică imediat autorităților competente măsurile adoptate.

(9) Măsurile intră în vigoare la data publicării anunțului pe site-ul AEVMP sau la o dată ulterioară, precizată în anunț, și se aplică numai tranzacțiilor efectuate ulterior intrării în vigoare a măsurilor respective.

(10) AEVMP reexaminează periodic și, cel puțin, la fiecare trei luni măsurile menționate la alineatul (1). Dacă nu este reînnoită până la expirarea perioadei de trei luni, măsura expiră în mod automat. Alineatele (2)-(9) se aplică în cazul reînnoirii unor măsuri.

(11) Măsurile adoptate de AEVMP în temeiul prezentului articol prevalează asupra oricărei măsuri adoptate anterior de către o autoritate competentă în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1.

Articolul 29

Competențele AEVMP în situații de urgență cu privire la datoria suverană

În cazul unei situații de urgență cu privire la datoria suverană sau la swapurile suverane pe riscul de credit, se aplică articolele 18 și 38 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 30

Descrierea detaliată a evenimentelor sau evoluțiilor nefavorabile

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 42, acte delegate care să precizeze criteriile și factorii care trebuie luați în considerare de către autoritățile competente și AEVMP atunci când stabilesc dacă s-au produs evenimentele sau evoluțiile nefavorabile menționate la articolele 18-21 și la articolul 27 și amenințările menționate la articolul 28 alineatul (2) litera (a).

Articolul 31

Investigații ale AEVMP

La cererea uneia sau mai multor autorități competente, a Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, AEVMP poate investiga anumite probleme sau practici legate de vânzarea în lipsă sau de utilizarea swapurilor pe riscul de credit, pentru a evalua dacă acestea ar putea reprezenta o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii pieței în Uniune.

AEVMP publică un raport în care își prezintă concluziile și face recomandări în legătură cu problema sau practica respectivă în termen de trei luni de la finalizarea investigației respective.

CAPITOLUL VI

ROLUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Articolul 32

Autoritățile competente

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente în sensul prezentului regulament.

În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta trebuie să definească în mod clar rolurile fiecărei autorități și să desemneze o anumită autoritate drept responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, AEVMP și autoritățile competente ale altor state membre.

Statele membre informează Comisia, AEVMP și autoritățile competente ale altor state membre cu privire la desemnările respective.

Articolul 33

Atribuțiile autorităților competente

(1) Pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Acestea își exercită atribuțiile în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) Pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională, sunt abilitate:

- (a) să dobândească acces la orice document, sub orice formă, și să primească sau să facă o copie a acestuia;
 - (b) să solicite informații de la orice persoană fizică sau juridică și, în cazul în care este necesar, să convoace și să audieze orice persoană fizică sau juridică pentru a obține informații;
 - (c) să efectueze inspecții la fața locului, cu sau fără avertisment prealabil;
 - (d) să solicite înregistrările telefonice și ale schimburilor de date existente;
 - (e) să solicite încetarea oricăror practici contrare dispozițiilor prezentului regulament;
 - (f) să solicite înghețarea și/sau punerea sub sechestru a activelor.
- (3) Autoritățile competente sunt abilitate, fără a aduce atingere alineatului (2) literele (a) și (b), ca, în anumite cazuri, să solicite unei persoane fizice sau juridice care efectuează un swap pe riscul de credit să furnizeze:
- (a) o explicație a scopului tranzacției și dacă aceasta urmărește o acoperire a unui risc sau alte scopuri; și
 - (b) informații care să demonstreze riscul subiacent, în cazul în care tranzacția urmărește acoperirea unui risc.

Articolul 34

Secretul profesional

(1) Obligația de secret profesional se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice care lucrează sau care au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru oricare alte autorități sau persoane fizice sau juridice cărora autoritatea competentă le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților mandatați de respectiva autoritate. Informațiile confidențiale care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane fizice sau juridice ori autorități, cu excepția cazului în care dezvăluirea lor este necesară pentru proceduri judiciare.

(2) Toate informațiile care fac obiectul unor schimburi între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și care privesc condițiile de tranzacționare sau operaționale și

alte chestiuni economice sau personale sunt considerate confidențiale și intră sub incidența obligației de secret profesional, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi dezvăluite sau a cazului în care dezvăluirea lor este necesară pentru proceduri judiciare.

Articolul 35

Obligația de a coopera

Autoritățile competente cooperează atunci când este necesar sau util în sensul prezentului regulament. Mai precis, autoritățile competente își comunică fără întârziere informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 36

Cooperarea cu AEVMP

Autoritățile competente cooperează cu AEVMP în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritățile competente furnizează fără întârziere AEVMP toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 37

Cooperarea în cazul unei cereri de inspecție sau de investigație la fața locului

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita asistența autorității competente a unui alt stat membru cu privire la inspecțiile și la investigațiile la fața locului.

Autoritatea competentă solicitantă informează AEVMP cu privire la cererile menționate la primul paragraf. AEVMP poate coordona investigațiile sau inspecțiile cu implicații transfrontaliere și, în cazul în care i se solicită acest lucru, coordonează investigațiile sau inspecțiile respective.

(2) În cazul în care o autoritate competentă primește din partea autorității competente a unui alt stat membru o solicitare de a efectua o inspecție sau o investigație la fața locului, aceasta poate:

- (a) să efectueze ea însăși inspecția sau investigația la fața locului;
- (b) să permită participarea autorității competente care a introdus cererea la inspecția sau la investigația la fața locului;
- (c) să permită autorității competente care a introdus cererea să efectueze inspecția sau investigația la fața locului;
- (d) să numească auditori sau experți care să efectueze inspecția sau investigația la fața locului;
- (e) să împartă sarcinile specifice legate de supravegherea activităților cu cealaltă autoritate competentă.

(3) AEVMP poate solicita autorităților competente să îndeplinească sarcini de investigare specifice și să realizeze inspecții la fața locului, în cazurile în care AEVMP are nevoie justificată de respectivele informații pentru a-și exercita competențele care îi sunt atribuite în mod explicit prin prezentul regulament.

Articolul 38

Cooperarea cu țările terțe

(1) Autoritățile competente încheie, în cazul în care este posibil, înțelegeri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țări terțe referitoare la schimbul de informații cu acestea, respectarea în țările terțe a obligațiilor care decurg din prezentul regulament și adoptarea de măsuri similare de către autoritățile de supraveghere din țări terțe, în completarea măsurilor luate în temeiul capitolului V. Aceste înțelegeri de cooperare asigură cel puțin un schimb eficient de informații care permite autorităților competente să-și îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament.

O autoritate competentă care intenționează să încheie o astfel de înțelegere informează AEVMP și autoritățile competente ale celorlalte statelor membre.

(2) Înțelegerea de cooperare cuprinde dispoziții cu privire la schimbul de date și de informații necesare autorității competente relevante în vederea respectării obligațiilor prevăzute la articolul 16 alineatul (2).

(3) AEVMP coordonează încheierea unor înțelegeri de cooperare între autoritățile competente și autoritățile de supraveghere relevante din țări terțe. În acest sens, AEVMP elaborează un model de înțelegere de cooperare care poate fi utilizat de autoritățile competente.

AEVMP coordonează și schimbul, între autoritățile competente, de informații obținute de la autoritățile de supraveghere din țări terțe care pot fi relevante pentru luarea de măsuri în temeiul capitolului V.

(4) Autoritățile competente încheie înțelegeri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe, cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții cu privire la păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 34. Acest schimb de informații este destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților competente respective.

Articolul 39

Transferul și păstrarea datelor cu caracter personal

În ceea ce privește transferul de date personale între statele membre sau între statele membre și țări terțe, statele membre aplică Directiva 95/46/CE. În ceea ce privește transferul de date personale de către AEVMP unui stat membru sau unei țări terțe, AEVMP respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Datele personale menționate la primul paragraf se păstrează pentru o perioadă de maximum cinci ani.

Articolul 40

Furnizarea de informații țărilor terțe

O autoritate competentă poate transfera unei autorități de supraveghere dintr-o țară terță informații și analiza informațiilor în cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolele 25 și 26 din Directiva 95/46/CE, dar acest transfer se efectuează doar de la caz la caz. Autoritatea competentă trebuie să se asigure că transferul este necesar în sensul prezentului regulament. Aceste transferuri se efectuează numai după obținerea acordului țării terțe de a nu transfera informațiile unei autorități de supraveghere din altă țară terță fără autorizarea expresă scrisă a autorității competente.

O autoritate competentă furnizează informațiile care sunt confidențiale în temeiul articolului 34 și care sunt primite de la autoritatea competentă a unui alt stat membru autorității de supraveghere dintr-o țară terță numai în cazul în care autoritatea competentă a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, acolo unde este cazul, informațiile sunt furnizate numai în scopul pentru care respectiva autoritate competentă și-a dat acordul.

Articolul 41

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor și măsurilor administrative care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile și măsurile administrative respective trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP poate adopta orientări pentru a asigura o abordare consecventă cu privire la sancțiunile și măsurile administrative care trebuie instituite de statele membre.

Statele membre notifică Comisiei și AEVMP dispozițiile menționate la primul și al doilea paragraf până la 1 iulie 2012, precum și orice modificare a acestor dispoziții, fără întârziere.

AEVMP publică pe site-ul său și actualizează periodic o listă a sancțiunilor și măsurilor administrative aplicabile în fiecare stat membru.

Statele membre furnizează anual AEVMP informații agregate privind toate sancțiunile și măsurile administrative impuse. Dacă o autoritate competentă dă publicității faptul că a fost impusă o sancțiune sau o măsură administrativă, acesta notifică simultan AEVMP cu privire la acest lucru.

CAPITOLUL VII

ACTE DELEGATE

Articolul 42

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 6 alineatul (4), articolul 7 alineatul (3), articolul 17 alineatul (2), articolul 23 alineatul (5) și articolul 30 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 6 alineatul (4), articolul 7 alineatul (3), articolul 17 alineatul (2), articolul 23 alineatul (5) și articolul 30. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat după adoptarea unui act delegat, Comisia notifică adoptarea simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 6 alineatul (4), articolul 7 alineatul (3), articolul 17 alineatul (2), articolul 23 alineatul (5) și articolul 30 intră în vigoare doar dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează în mod expres obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

Articolul 43

Termenul pentru adoptarea actelor delegate

Comisia adoptă actele delegate prevăzute la articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 6 alineatul (4), articolul 7 alineatul (3), articolul 17 alineatul (2), articolul 23 alineatul (5) și articolul 30 până la 31 martie 2012.

Comisia poate prelungi cu șase luni termenul menționat la primul paragraf.

CAPITOLUL VIII

ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 44

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei⁽¹⁾. Comitetul reprezintă un comitet în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 45

Evaluare și raportare

Până la 30 iunie 2013, în baza discuțiilor cu autoritățile competente și cu AEVMP, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind:

- (a) caracterul corespunzător al pragurilor de notificare și publicare prevăzute la articolele 5, 6, 7 și 8;
- (b) impactul cerințelor individuale de publicare în temeiul articolului 6, mai ales în ceea ce privește eficiența și volatilitatea piețelor financiare;
- (c) relevanța raportării directe și centralizate către AEVMP;
- (d) funcționarea restricțiilor și obligațiilor prevăzute la capitolele II și III;
- (e) relevanța restricțiilor aplicate swapurilor pe riscul de credit suverane al datoriei suverane neacoperite și relevanța introducerii altor restricții sau condiții referitoare la vânzarea în lipsă și swapurile pe riscul de credit.

Articolul 46

Dispoziție tranzitorie

(1) Măsurile existente, în vigoare înainte de 15 septembrie 2010, care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament pot fi aplicate în continuare până la 1 iulie 2013 cu condiția de a fi notificate Comisiei până la 24 aprilie 2012.

(2) Tranzacțiile cu swapuri pe riscul de credit având ca rezultat o poziție neacoperită într-un swap pe risc de credit al datoriei suverane ce nu au fost încheiate înainte de 25 martie 2012 sau pe durata unei suspendări a restricțiilor privind swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) pot fi menținute până la scadența contractului de swap pe riscul de credit.

⁽¹⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

*Articolul 47***Personalul și resursele AEVMP**

Până la 31 decembrie 2012, AEVMP își evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

*Articolul 48***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2012.

Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (2), articolul 3 alineatul (7), articolul 4 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 9 alineatul (5), articolul 11 alineatele (3) și (4), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatele (4) și (5), articolul 16 alineatele (3) și (4), articolul 17 alineatul (2), articolul 23 alineatele (5), (7) și (8) și articolele 30, 42, 43 și 44 se aplică de la 25 martie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 martie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. WAMMEN
